

første Finantsaar, jo er afhængig af, hvad der udtrykkelig siges i Loven, at Pengemidlerne dertil bevilges. En saadan Forandring i Lovens § 1 for de Arbejder, der skulle udføres i det kommende Finantsaar, vil jo naturligvis medføre nogen Forandring i Lovens § 2 om de Arbejder, der skulle projecteres. Forsaavidt der af den høitærede Indenrigsminister idag, som ved en tidligere Leilighed, er fremhævet det meget store Beløb, der vil medgaae til Udførelsen af de Arbejder, Loven af 20de August d. A. bebuder at skulle udføres i det nu kommende Finantsaar, da skal jeg bede Forsamlingens Opmærksomhed henvendt paa, hvad der indeholdes i den Oversigt over Beføstningerne til Vedligeholdelsesarbejder, der er vedføiet Motiverne til det foreliggende Lovforslag. Det vil der sees, hvad jeg ogsaa ved en anden Leilighed tidligere har fremhævet, at det Beløb, der anvendes til Vedligeholdelse af de allerede anlagte Landeveie, i en ganske mærkelig Grad overstiger det Beløb, som ved Veianordningens Udarbeidelse var forudsat at ville medgaae hvert Aar. Ja, de ere saa store endog paa enkelte Strækninger, at de næsten nærme sig det Beløb, hvorfor ideimindste i visse Egne den samme Strækning Hovedlandevei vilde kunne anlægges fra Ny. Det er saaledes i Forslaget over Vedligeholdelsesarbejderne en Veistrækning, skjøndt den ikke er opført under Rubriken Hovedreparationsarbejder, men under almindelige Vedligeholdelsesarbejder, der nærmer sig et Beløb af 9000 Rbd. aarligt for 1 Mil. Imidlertid nævner jeg kun den Omstændighed for dog at henlede Opmærksomheden paa, at Forøgelsen af det Beløb, der fordres til Anvendelse af nye Veie, ikke er saa paafaldende, som man ellers skulde troe, og jeg vil da ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar saaledes som tidligere af Rigsdagen er udtalt som dens Anse, om ikke ligesvem, saa dog indirecte, at nemlig Udførelsen af Hovedlandeveisarbejder ikke udsattes i det Tidrum, som den Plan, Ingenieurcorpset foreløbig havde udarbejdet, jeg troer i 1851 angiver til 10 Aar, vil det være nødvendigt at bevilge et saadant Beløb som det, der vil medgaae til de Arbejder, der vare nævnte i Loven af 20de August d. A. at skulle udføres i næstkommande Aar. Naar

man nemlig skal udføre Arbejder i 5 eller 6 Aar fra 1851 at regne, saa vil det være nødvendigt, at der aarlig udføres saameget Arbejde, som jeg nys nævnte. Det vil altsaa ikke kunne siges, at det er noget særdeles Extraordinært, der ved Loven af 20de Aug. d. A. var forlangt til Udførelse i det kommende Finantsaar; thi det vilde kun, efter hvad der tidligere er udtalt som Rigsdagens Anskuelse, og som Regjeringen dengang gik ind paa, være det Ordinaire.

Indenrigsministeren: Hvad det angaaer, som den ærede Taler har udtalt angaaende det større Beløb, som anvendes paa Reparationer, end det, der var paatænkt, da Loven af 29de Septbr. 1841 udkom, saa er det ganske rigtigt, og det stemmer med, hvad der er erkendt i en Forhandling, som for kort Tid siden fandt Sted her i Thinget med Hensyn til Veiarbejder i Jylland, men det er da vist, at, om endog saa de store Beføstninger, der anvendes paa Reparationer, paa de gamle Veies Vedligeholdelse, vilde forrykke Forholdet til Stade for Jylland, dersom ikke Staten var kommen imellem ved betydelige Tilskud, saa er dette dog rigelig afhjulpet, selv naar dette Tilskud der et forhoies over de 270,000 Rbd., som behøves til at udføre de i det forelagte Lovudkast fastsatte Arbejder. Der ligger saaledes slet ikke i foransførte Betragtning nogen Grund, hvorfor man skulde forlange en saa stor Sum som den, der behøves til at udføre alle de Arbejder, som efter Loven af 20de August skulde projecteres. Den Omhu, som skyldes Jylland med Hensyn til at fremstykke Arbejdet paa dets Hovedlandeveie, bliver tilstrækkelig fyldestgjort ved det Tilskud, som Finantsministeren er villig til at give, hvorhos det dog er en Selsølgje, at jeg fra mit Standpunkt som Indenrigsminister ikke kan have Noget at erindre imod, at Tilskuddet gjøres større. Men Spørgsmaalet er, hvorvidt det efter de øvrige finantistelle Forhold er raadeligt at anvende et saa stort Beløb, og Afgjørelsen deraf vil altsaa tilføst beroe paa en Oversigt over Statens finantistelle Status i det Hele. Jeg har saaledes ikke at udtale Bider; kun forekommer det mig nødvendigt, at man tager Loven under Forhandling, som den er, og saaledes som